Podstawy Programowania

dr inż. Tomasz Marciniak

Wykład 3

- Tablice
- Struktury
- wskaźniki

Tablice

 Tablica to zbiór danych tego samego typu, do których można odwoływać się przez wspólną nazwę. Tablicę deklarujemy w taki o to sposób:

Tablica jednowymiarowa:

typ_danych nazwa_tablicy [rozmiar] = {lista_wartości}

Tablica wielowymiarowa:

typ_danych nazwa_tablicy [lista_rozmiarów] = {lista_wartości}

typ_danych jest typem podstawowym lub zdefiniowanym, nazwa_tablicy jest nazwą, taka sama jak dla zwykłych zmiennych, rozmiar określa rozmiar tablicy (liczbę elementów) oraz zakres indeksowania,

lista_rozmiarów określa rozmiar tablicy wielowymiarowej i zakresy indeksowania,

lista_wartości jest zbiorem danych początkowych tablicy (inicjalizacja tablicy).

Tablice

 Tablica to zbiór danych tego samego typu, do których można odwoływać się przez wspólną nazwę. Tablicę deklarujemy w taki o to sposób:

Tablica jednowymiarowa:

tablicy).

lista_wartości jest zbiorem danych początkowych tablicy (inicjalizacja

Inicjowanie tablic

- Mogą należeć do klasy automatic, static i external, ale nie do klasy register,
- za pomocą deklaracji definiującej:

```
int tablica[5] = \{2, 3, 4, 5, 6\};
int tablica[] = \{2,3,4\}
```

jeżeli pominięto rozmiar tablicy, to kompilator obliczy rozmiar na podstawie ilości wprowadzonych danych, umieszczonych pomiędzy nawiasami klamrowymi,

Inicjowanie tablic

- deklarując tablicę jako static. Jeżeli nie poda się wartości inicjalizujących, kompilator zainicjalizuje tablice zerami.
- Deklarując tablicę globalną (umieszczoną na zewnątrz wszystkich funkcji). Jeżeli nie poda się wartości inicjalizujących, kompilator zainicjalizuje tablice zerami.

Inicjowanie tablic

- int tablica $[5] = \{2, 3, 4, 5, 6\},$
- int tablica[] = {2,3,4},
- **int** t[3][4] = {{2, 3, 4}{3, 4, 5}{4, 5, 6}{6, 7, 8}},
- int $t[3][4] = \{2, 3, 4, 3, 4, 5, 4, 5, 6, 6, 7, 8\};$

```
/* tablica jednowymiarowa */
    #include <stdio.h>
   #include <conio.h>
 4 #define R07 20
 5 #define KOL 5
   int main()
7 🖵 {
 8
        int k, x[ROZ];
 9
         int suma = 0;
10
        for (k = 0; k < ROZ; ++k)
11 ⊟
12
            x[k] = k;
13
             suma += x[k];
14
15
         printf("\n Lista elementow");
16
        for (k=0; k <ROZ; ++k)
17
         printf("%c%4d",(k % KOL == 0)? '\n' : '\xB0',x[k]);
18
         printf("\nsuma elemntow tablicy = %d", suma);
19
         getche();
20
        return 0;
21
```

#define ROZ 20 Dobrze int k, x[ROZ];

const int ROZ = 20 $\angle$ le int k, x[ROZ];

Własne typy

- Deklaracja własnych typów z użyciem deklaracji typedef;
- typedef std_nazwa_typu własna_nazwa_typu
- typedef unsigned long int uli; uli liczba1, liczba2;

Struktury (structures)

- Struktura to zbiór danych różnych typów, dostępnych pod wspólną nazwą,
- Deklaracja struktury jest następująca: struct nazwa {
   typ I nazwa I;
   typ2 nazwa2;
   ...
   typN nazwaN;

};

Deklaracja struktury i zmiennych l sposób

Dostęp do elementów struktury

```
ptl.nr_badania=1234;
ptl.imie=,,Adam";
ptl.koszt=100;
```

Struktury (structures) cd.

 Aby uzyskać dostęp do jednego z pól zadeklarowanej zmiennej, która jest strukturą piszemy po nazwie tej zmiennej kropkę i dalej nazwę pola.

Np.: zmienna.pole I;

 Struktury tych samych typów możemy wzajemnie przypisać. struct {int w; int z}s I, s2; // deklarujemy zmienne s I i s2 typu, któremu nie nadajemy nazwy

sl.w = 5; sl.z = 6; // przypisujemy nowe wartości polom w i z zmiennej sl s2 = sl; // teraz pola w i z zmiennej s2 mają wartości odpowiednio 5 i 6

 Można też deklarować tablice struktur co jest bardzo przydatne podczas tworzenia baz danych.

struct s{int l, char z}; struct s zm [100]; // tworzymy stuelementową tablicę o nazwie zm struktur s.

Struktury (structures) cd.

- Możliwe jest przekazywanie struktur przez funkcję. Jeśli struktura jest zadeklarowana globalnie i ma przypisaną nazwę:
- struct nowa_struktura{int a; int b};

```
    void fun(struct nowa_struktura tutejsza_struktura) {
        /* operacje na tutejsza_struktura */}
        int main(void)
        {
        struct nowa_struktura c;
        c.a = 3; c.b = 4;
        fun(c); // wywołanie funkcji z parametrem, który jest strukturą
        }
```

 Przy pisaniu programów w języku C++ lepiej w miejscu struktur stosować klasy, które mogą pełnić wszystkie funkcje struktury, dodatkowo dają inne możliwości.

Wskaźniki (pointers)

 Wskaźniki to inaczej adres obszaru pamięci komputera. Np.: wskaźnik a wskazuje na zmienną b, znajdującą się w komórce pamięci 1201, wtedy, gdy ma przypisaną wartość 1201. Deklaracja wskaźników jest następująca:

typ *nazwa;

Operatory wskaźnikowe

Istnieją operatory wskaźnikowe:

w = &z przypisuje wskaźnikowi w adres zmiennej z.

z = w przypisuje zmiennej z wartość zmiennej na jaką wskazuje w.

wI = w2 przypisuje wskaźnikowi wI adres tej samej zmiennej, na jaką wskazuje wskaźnik w2.

w++ oraz wskaznik-- odpowiednio zwiększa lub
 zmniejsza adres zmiennej, na jaką wskazuje w o I.

w+=n oraz wk-=n odpowiednio zwiększa lub zmniejsza adres zmiennej, na jaką wskazuje w o n bajtów.

w1==w2, w1!=w2, w1<w2, w1>=w2,
w1>=w2 odpowiednio porównuje adresy wskazywane
przez poszczególne wskaźniki w1 i w2.

Wskaźniki (pointers) cd.

 Można też deklarować wskaźniki do wskaźników wskaźników i tak dalej, ale rzadko jest taka potrzeba. Należy pamiętać, że programy stają się wtedy bardzo nieczytelne, i często występują błędy, które mogą nawet zachwiać stabilność systemu.

Adres i rozmiar zmiennej

- Sizeof(nazwa_typu) operator rozmiaru;
- & operator adresu.

```
#include <stdio.h>
 1
                                Przykład
    #include <conio.h>
 3 \square int main(){
 4
    char x1;
 5
     short int x2;
     int x3;
    float x4;
    double x5;
 8
    x1 = 1;
10
    x2 = 10;
11
    x3 = 100;
12
    x4 = 15.15;
13
    x5 = 74.85;
14
    printf("\nzmienna x1 = %6d, adres = %8u, %2i bajty",
15
    x1,&x1,sizeof(x1));
16
    printf("\nzmienna x2 = %6d, adres = %8u, %2i bajty",
17
    x2.&x2.sizeof(x2));
18
    printf("\nzmienna x3 = %6d, adres = %8u, %2i bajty",
19
    x3,&x3,sizeof(x3));
20
    printf("\nzmienna x4 = %6.2f, adres = %8u, %2i bajty",
    x4.&x4, sizeof(x4));
21
22
    printf("\nzmienna x5 = %6.2f, adres = %8u, %2i bajty",
23
    x5,&x5, sizeof(x5));
24
    getche();
25
    return 0;
26
```

```
#include <stdio.h>
                             Przykład
     #include <conio.h>
  3 \square int main(){
     char x1;
zmienna x1
                            adres =
                                                        bajty
                                        2686791.
zmienna x2 =
                      10, adres =
                                        2686788,
                                                        bajty
                     100, adres =
                                       2686784,
                                                        bajty,
zmienna x3 =
zmienna x4 = 15.15, adres = 2686780,
                                                        bajty
                                                     8 bajty
zmienna x5 = 74.85, adres = 2686768,
     x3 = 100;
 11
 12
     x4 = 15.15;
 13
     x5 = 74.85;
 14
     printf("\nzmienna x1 = %6d, adres = %8u, %2i bajty",
 15
    x1,&x1,sizeof(x1));
 16
     printf("\nzmienna x2 = %6d, adres = %8u, %2i bajty",
 17
     x2,&x2,sizeof(x2));
 18
     printf("\nzmienna x3 = %6d, adres = %8u, %2i bajty",
 19
     x3,&x3,sizeof(x3));
     printf("\nzmienna x4 = %6.2f, adres = %8u, %2i bajty",
 20
     x4,&x4, sizeof(x4));
 21
 22
     printf("\nzmienna x5 = %6.2f, adres = %8u, %2i bajty",
 23
     x5,&x5, sizeof(x5));
 24
     getche();
     return 0;
 25
 26
```

```
zmienna x1
                              2686791
zmienna xz
                     adzes
                              Zb8b788,
                                          bajty
zmienna x3
                100, adres =
                              2686784,
                                          bajty
                              2686780,
zmienna x4 = 15.15, adres = 
                                          bajty
zmienna x5 = 74.85, adres =
                              2686768,
                                          bajty
```

- •Zmienna x1 typu char
- •Wartość 1
- •Przechowywana w pamięci pod adresem 2686791
- •Zajmuje w pamięci 1 bajt

```
zmienna x1 = 1. adres = 2686791. 1 bajty
zmienna x2 = 10, adres = 2686788, 2 bajty
zmienna x3 = 100, adres = 2686784, 4 bajty
zmienna x4 = 15.15, adres = 2686780, 4 bajty
zmienna x5 = 74.85, adres = 2686768, 8 bajty
```

- •Zmienna x2 typu short int
- •Wartość 10
- •Przechowywana w pamięci pod adresem 2686788
- •Zajmuje w pamięci 2 bajty

```
zmienna x1 = 1, adres = 2686791, 1 bajty
zmienna x2 = 10, adres = 2686788, 2 hajty
zmienna x3 = 100, adres = 2686784, 4 bajty
zmienna x4 = 15.15, adres = 2686780, 4 bajty
zmienna x5 = 74.85, adres = 2686768, 8 bajty
```

- •Zmienna x3 typu int
- •Wartość 100
- •Przechowywana w pamięci pod adresem 2686784
- •Zajmuje w pamięci 4 bajty

```
zmienna x1 = 1, adres = 2686791, 1 bajty
zmienna x2 = 10, adres = 2686788, 2 bajty
zmienna x3 = 100 adres = 2686784 4 bajty
zmienna x4 = 15.15, adres = 2686780, 4 bajty
zmienna x5 = 74.85, adres = 2686768, 8 bajty
```

- •Zmienna x4 typu float
- •Wartość 15.15
- •Przechowywana w pamięci pod adresem 2686780
- •Zajmuje w pamięci 4 bajty

```
zmienna x1 = 1, adres = 2686791, 1 bajty
zmienna x2 = 10, adres = 2686788, 2 bajty
zmienna x3 = 100, adres = 2686784, 4 bajty
zmienna x4 = 15 15, adres = 2686780, 4 bajty
zmienna x5 = 74.85, adres = 2686768, 8 bajty
```

- •Zmienna x5 typu double
- •Wartość 74.85
- •Przechowywana w pamięci pod adresem 2686768
- •Zajmuje w pamięci 8 bajtów

Odwołanie przez wskaźnik

Deklaracja zmiennej

```
int x;
```

Deklaracja wskaźnika

```
int *px;
```

```
#include <stdio.h>
    #include <comio.h>
     int main()
                                    Deklaracja x1
 4 \square \{ int x1; 
     int *px1;
 5
    x1 = 10;
     px1 = &x1;
     printf("\n(odwolanie przez nazwe) zmienna x1 = %4d",x1);
     printf("\n(odwolanie przez adres) zmienna x1 = %4d",*px1);
   getche();
10
     return 0;
11
12
```

```
#include <stdio.h>
    #include <conio.h>
    int main()
 4 \square \{ int x1; 
                                  Deklaracja
    int *px1; ←
                                  wskaźnika px1
    x1 = 10;
    px1 = &x1;
     printf("\n(odwolanie przez nazwe) zmienna x1 = %4d",x1);
     printf("\n(odwolanie przez adres) zmienna x1 = %4d",*px1);
    getche();
10
11
    return 0;
12
```

```
#include <stdio.h>
    #include <comio.h>
    int main()
4 \square \{ int x1;
                                    px1 wskazuje na x1
    int *px1;
    x1 = 10;
    px1 = &x1;
    printf("\n(odwolanie przez nazwe) zmienna x1 = %4d",x1);
    printf("\n(odwolanie przez adres) zmienna x1 = %4d",*px1);
    getche();
10
    return 0;
11
12
```

```
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
int main()

int *px1;

f int *px1;

f px1 = &x1;

printf("\n(odwolanie przez nazwe) zmienna x1 = %4d",x1);

printf("\n(odwolanie przez adres) zmienna x1 = %4d",*px1);

getche();

return 0;

}
```

```
#include <stdio.h>
    #include <comio.h>
    int main()
 4 \square \{ int x1 \}
5
     int *px1;
    x1 = 10;
    px1 = &x1;
     printf("\n(odwolanie przez nazwe) zmienna x1 = %4d",x1);
     printf("\n(odwolanie przez adres) zmienna x1 = %4d",*px1);
 9
10 | getche();
11
    return 0;
12 L
```

```
#include <stdio.h>
    #include <comio.h>
    int main()
 4 □ { int x1;
 5
    int *px1;
 6 \mid x1 = 10;
   px1 = &x1;
     printf("\n(odwolanie przez nazwe) zmienna x1 = %4d",x1);
    printf("\n(odwolanie przez adres) zmienna x1 = %4d",*px1);
10 | getche();
11
   return 0;
12 L
```

```
(odwolanie przez nazwe) zmienna x1 = 10
(odwolanie przez adres) zmienna x1 = 10
```

Przypisanie wskaźnika

- px1, px2 jest wskaźnikiem do zmiennej typu int int *px1, *px2;
- x1 jest zmienną typu int int x1;
- Aby przypisać adres zmiennej x1 do wskaźnika px1

$$px1 = &x1$$

 Aby przypisać wskaźnik px2 do px1 px1=px2;

lle miejsca zajmuje wskaźnik?

```
#include <stdio.h>
    #include <comio.h>
 3 \square int main(){
    char *x1=0;
 4
 5
    short int *x2=0;
    int *x3=0;
    float *x4=0;
    double *x5=0;
    printf("\nwskaźnik x1, adres = %8u, %2i bajty",&x1,sizeof(x1));
 9
    printf("\nwskaźnik x2, adres = %8u, %2i bajty",&x2,sizeof(x2));
10
    printf("\nwskaźnik x3, adres = %8u, %2i bajty",&x3,sizeof(x3));
11
12
    printf("\nwskaźnik x4, adres = %8u, %2i bajty",&x4, sizeof(x4));
13
    printf("\nwskaźnik x5, adres = %8u, %2i bajty",&x5, sizeof(x5));
    getche();
14
15
    return 0;
16
```

lle miejsca zajmuje wskaźnik?

```
C:\Users\Tomek\Documents\Wykłady\Program... _ | X
wskačnik x1, adres
                     2686788,
                                  bajty
wskačnik x2, adres
                      2686784.
                                  bajty
wskačnik x3, adres
                    2686780,
                                  bajty
                   wskačnik x4, adres
                    2686776,
                                  bajty
                   wskačnik x5, adres
                      2686772,
                                 bajty
```

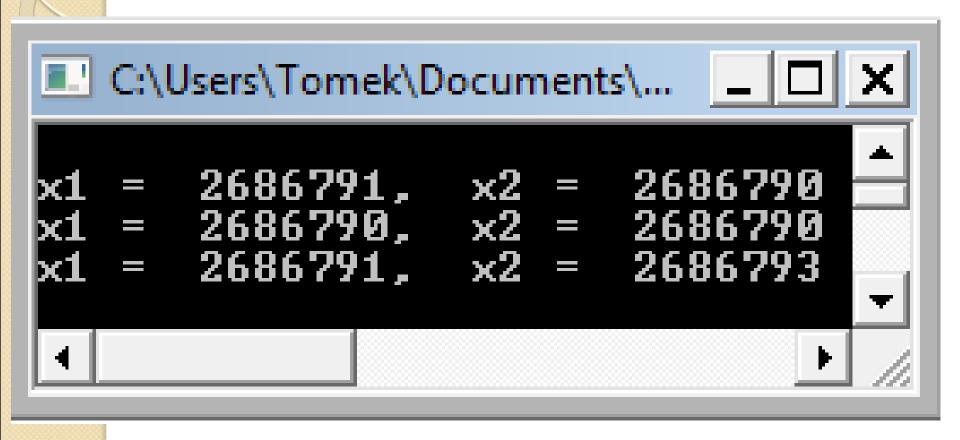
Operacje arytmetyczne na wskaźnikach

 Jeśli p jest wskaźnikiem do konkretnego typu to dopuszczalne są operacje:

Operacje na wskaźnikach - char

```
#include <stdio.h>
    #include <conio.h>
 3 \square int main(){
    char xx1,xx2;
 5
     char *x1=&xx1;
 6
    char *x2=&xx2;
     printf("\nx1 = %8u, x2 = %8u",x1,x2);
    x1=x2;
     printf("\nx1 = \%8u, x2 = \%8u", x1, x2);
 9
     x1++;x2+=3;
10
     printf("\nx1 = %8u, x2 = %8u",x1,x2);
11
12
   getche();
13
    return 0;
14
```

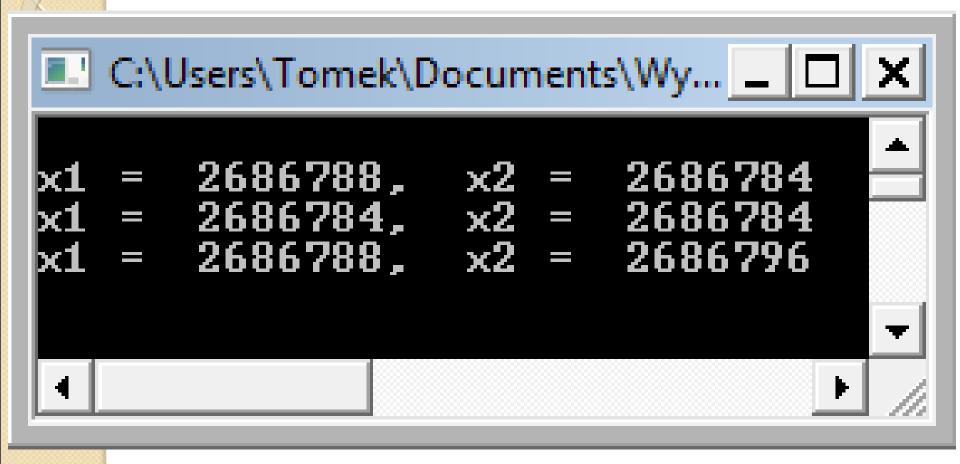
Operacje na wskaźnikach- char

Operacje na wskaźnikach- int

```
#include <stdio.h>
    #include <conio.h>
 3 □ int main(){
 4
    int xx1,xx2;
 5
    int *x1=&xx1;
 6
    int *x2=&xx2;
 7
     printf("\nx1 = %8u, x2 = %8u", x1, x2);
 8
     x1=x2;
 9
     printf("\nx1 = \%8u, x2 = \%8u", x1, x2);
10
     x1++;x2+=3;
     printf("\nx1 = \%8u, x2 = \%8u", x1, x2);
11
    getche();
12
    return 0;
13
14
```

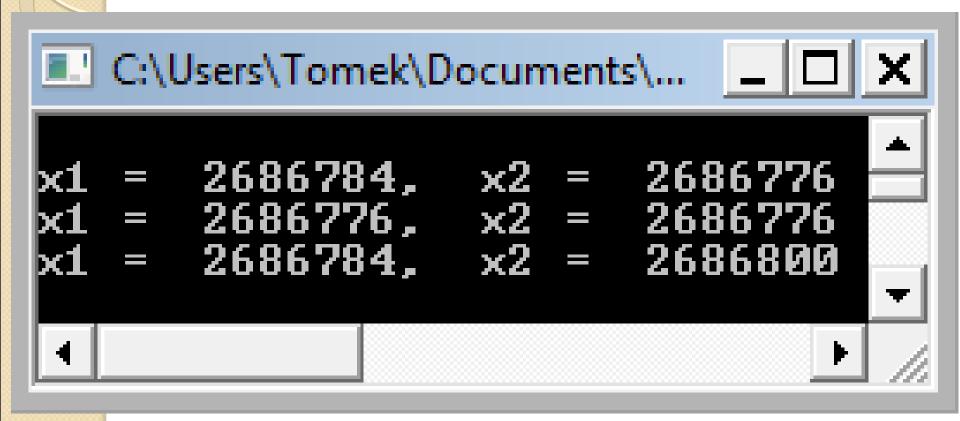
Operacje na wskaźnikach- int

Operacje na wskaźnikach- double

```
#include <stdio.h>
    #include <conio.h>
 3 □ int main(){
 4
     double xx1,xx2;
 5
     double *x1=&xx1;
 6
     double *x2=&xx2;
     printf("\nx1 = \%8u, x2 = \%8u", x1, x2);
 8
     x1=x2;
 9
     printf("\nx1 = \%8u, x2 = \%8u", x1, x2);
10
     x1++;x2+=3;
11
     printf("\nx1 = \%8u, x2 = \%8u", x1, x2);
12
    getche();
13 l
    return 0;
14
```

Operacje na wskaźnikach- double

Dopuszczalne zapisy

- Jeśli int *wsk; to możemy mieć następujące zapisy:
- 1. wsk = 0;
- 2. wsk = NULL; //równoważne z (1)
- 3. wsk = &k;
- 4. wsk = (int *) 25550; // absolutny adres w pamięci

Niedopuszczalne zapisy

Jeśli int *wsk;

double a = 99.99;

to zapis: wsk = &a;

jest błędny, szczególnie kiedy będziemy wykonywali operacje arytmetyczne na wskaźnikach;

Ograniczenia

- nie wskazywać na stałą (np. &7 jest nielegalne)
- nie wskazywać na zwykłe wyrażenia (np. &(x - 100) jest nielegalne)
- nie wskazywać na zmienną rejestrową (np. register x; &x jest nielegalne)

Funkcje i wskaźniki

Przekazywanie parametrów do funkcji:

- Przekazywanie przez wartość,
- Przekazywanie przez wskaźnik.

Przekazywanie przez wskaźnik

Deklaracja funkcji ma postać: void max(int,int,int*);

Definicja funkcji ma postać: void max(int a,int b,int *v) { *v = (a > b) ? a : b;}

Wywołanie tej funkcji ma postać: int x,y,z; max(x,y,&z);

Dereferencja

```
fun(int *a, int *b)
 int temp;
 if (*a >*b)
           temp = *a;
           *a = *b;
           *b = temp;
```

Odwołanie przez wskaźnik

Aby stosować odwołanie przez wskaźnik należy postępować następująco:

- parametr funkcji musi być zadeklarowany, jako wskaźnik,
- wewnątrz ciała funkcji musi nastąpić dereferencja wskaźnika,
- należy przekazać aktualny adres jako parametr funkcji.

Odwołanie przez wskaźnik

```
#include <stdio.h>
     #include <conio.h>
 3 □ void suma(int *a,int *b){
         int temp= *a + *b;
 4
 5
         *b=temp;
     int main()
 8 □ {
 9
         int x1=5;
10
         int x2=10;
11
         suma(&x1,&x2);
         printf("\n zmienna x1 = %4d",x1);
12
         printf("\n zmienna x2 = %4d",x2);
13
         suma(&x1,&x2);
14
         printf("\n zmienna x2 = %4d", x2);
15
16
         getche();
17
         return 0;
18
```

Odwołanie przez wskaźnik

```
3 □ void suma(int *a,int *b){
    #include <stdio.h>
                                        *b += *a:
                                  4
    #include <conio.h>
 3 □ void suma(int *a,int *b){
        int temp= *a + *b;
 4
 5
        *b=temp;
                            zmienna x1
    int main()
                                                     15
                            zmienna x2 =
 8⊣ {
 9
        int x1=5;
                            zmienna x2 =
10
        int x2=10;
11
        suma(&x1,&x2);
        printf("\n zmienna x1 = %4d",x1);
12
        printf("\n zmienna x2 = %4d",x2);
13
        suma(&x1,&x2);
14
        printf("\n zmienna x2 = %4d",x2);
15
16
        getche();
17
        return 0;
18
```

Korzyści ze stosowania wskaźników

- funkcja może zwrócić do środowiska wywołującego więcej niż jedną wartość.
- za pomocą wskaźników przekazywane są tablice i łańcuchy
- za pomocą wskaźników budowane są skomplikowane struktury danych
- za pomocą wskaźników można uzyskać użyteczne informacje techniczne (np. ilość wolnej pamięci).

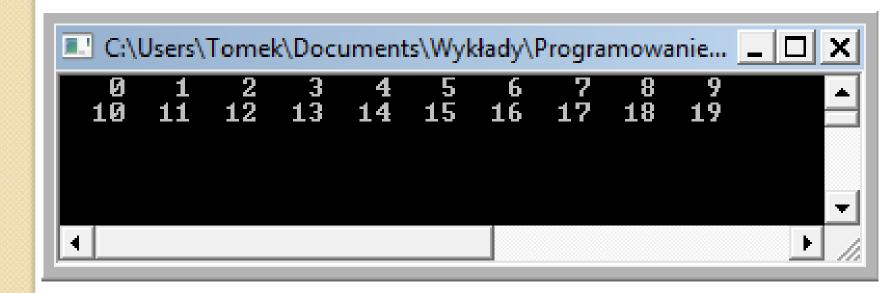
Tablice i wskaźniki

```
int tab[10];
                          int tab[10];
                          int *wsk=&tab[0];
                          *wsk++=0;
tab[0]=0;
                          *wsk++=1;
tab[1]=1;
tab[2]=2;
                          *wsk++=2;
```

Tablice i wskaźniki

```
#include <stdio.h>
     #include <comio.h>
 3 \square int main(){
     int i;
 4
   int tab[10];
                               6 | int *wsk=tab;
    int *wsk=&tab[0];
 7 \Box for (i=0; i<10; i++){
 8
         tab[i]=i;
 9
         printf("%4d",tab[i]);
10
    printf("\n");
11
12 \Box for (i=0; i<10; i++){
         *wsk++=i+10;
13
         printf("%4d",tab[i]);
14
15
16
    getche();
17
    return 0;
18
```

Tablice i wskaźniki

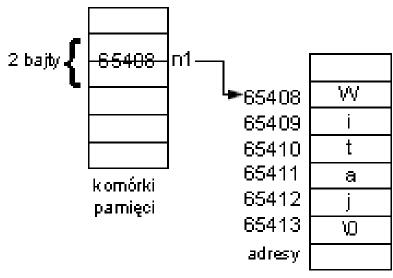
Łańcuchy i wskaźniki

char *n I = "Witaj ";

char n I [] = "Witaj";

*n1

n1[]

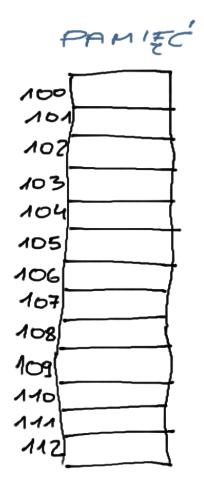

komórki pamięci

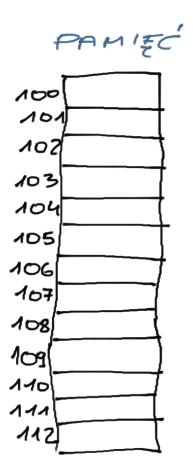
char *n1 = "Witaj" n1 jest zmienną wskaźnikową

> komórki pamięci

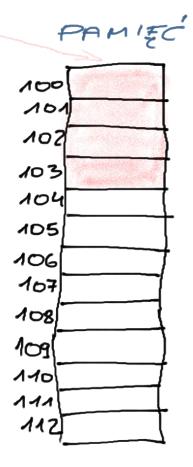
char n1 [] = "Witaj" n1 jest stałą wskaźnikową

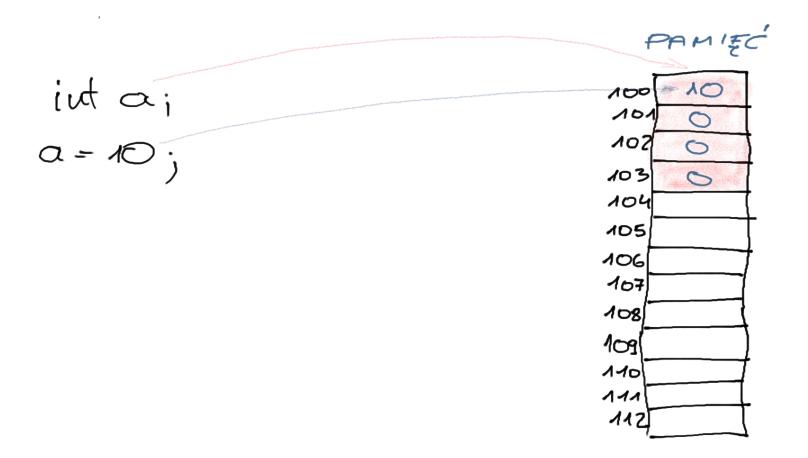

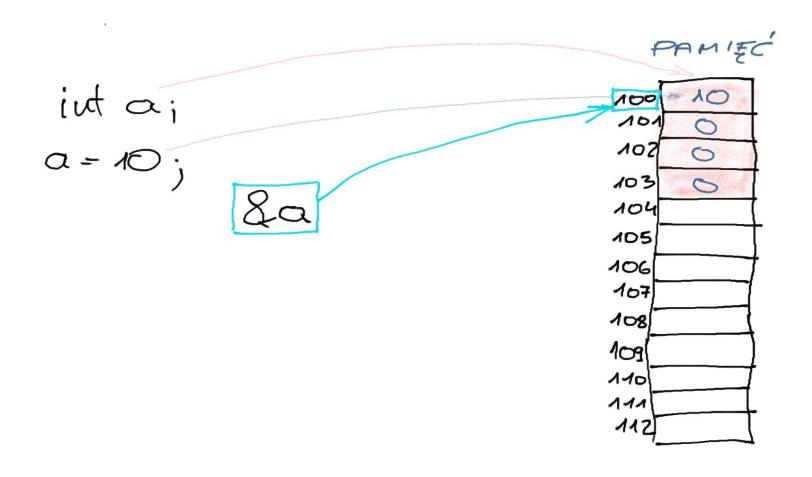
int a;

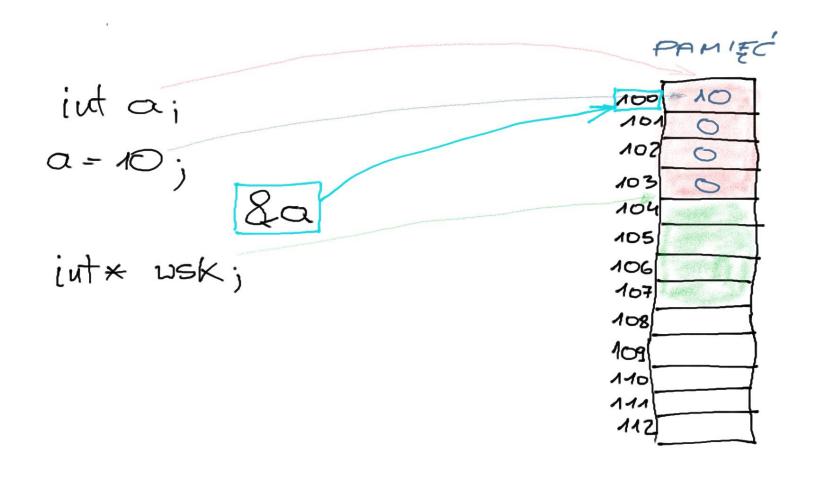

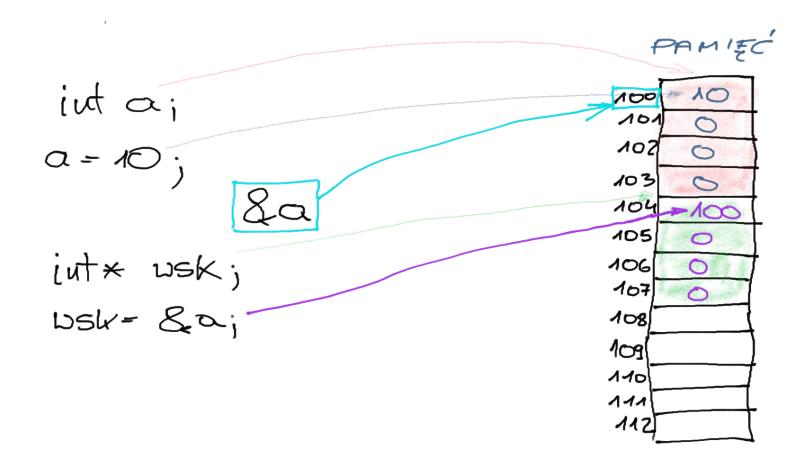
int a;

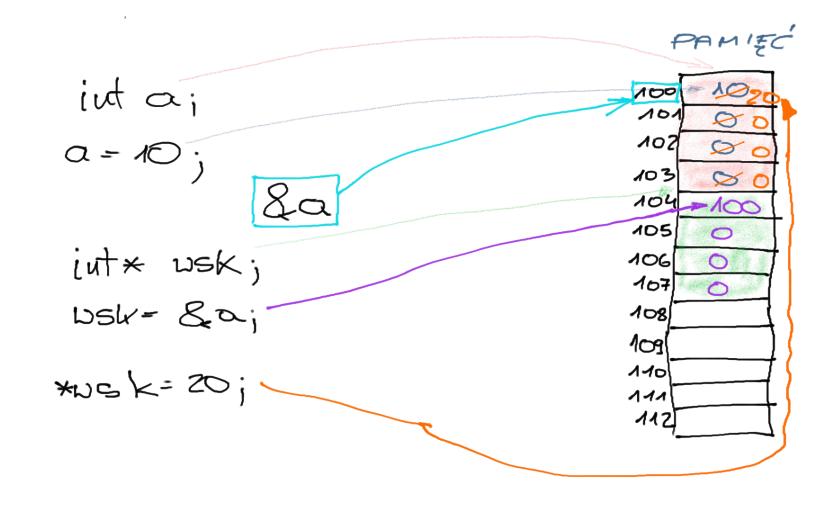

Ćwiczenie I

```
#include <stdio.h>
    #include <comio.h>
 3 \square int main(){
     int i;
 4
     unsigned char tab[10]={0,1,2,3,4,5,6,7,8,9};
 5
     unsigned char *wsk=tab;
 6
 7
     printf("%d\n",*wsk);
    wsk+=5;
 8
     printf("%d\n",*wsk);
 9
    getche();
10
11
    return 0;
12 L }
```

Ćwiczenie I

```
#include <stdio.h>
     #include <comio.h>
 3 \square int main(){
     int i;
 4
 5
     unsigned char tab[10]={0,1,2,3,4,5,6,7,8,9};
     unsigned char *wsk=tab;
 6
 7
     printf("%d\n",*wsk);
 8
     wsk+=5;
     printf("%d\n",*wsk);
 9
     getche();
10
11
     return 0;
12 L }
```

```
#include <stdio.h>
    #include <conio.h>
 3 □ int main(){
    int i;
 4
 5
    unsigned char tab[20]={0,1,2,3,4,0,1,2,3,4,0,1,2,3,4,0,1,2,3,4};
 6
    unsigned short *wsk=tab;
 7
    printf("%d\n",*wsk);
    wsk+=2;
    printf("%d\n",*wsk);
    getche();
10
    return 0;
11
12
```

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <conio.h>
3  int main(){
4  int i;
5  unsigned char tab[20]={0,1,2,3,4,0,1,2,3,4,0,1,2,3,4,0,1,2,3,4};
6  unsigned short *wsk=tab;
7  printf("%d\n",*wsk);
8  wsk+=2;
9  printf("%d\n",*wsk);
10  getche();
11  return 0;
12 }
```



```
#include <stdio.h>
    #include <conio.h>
 3 \square int main(){
 4
     int i;
 5
     unsigned char tab[20]={0,1,2,3,4,0,1,2,3,4,0,1,2,3,4,0,1,2,3,4};
    unsigned int *wsk=tab;
    printf("%d\n",*wsk);
 8
    wsk+=2;
    printf("%d\n",*wsk);
   getche();
10
11
    return 0;
12 L }
```

```
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
int main(){

int i;

unsigned char tab[20]={0,1,2,3,4,0,1,2,3,4,0,1,2,3,4,0,1,2,3,4};

unsigned int *wsk=tab;

printf("%d\n",*wsk);

wsk+=2;

printf("%d\n",*wsk);

getche();

return 0;

}
```

50462976 16778243

```
#include <stdio.h>
    #include <conio.h>
 3 □ int main(){
     int i;
 4
 5
     unsigned int tab[20]={0,1,2,3,4,0,1,2,3,4,0,1,2,3,4,0,1,2,3,4};
    unsigned char *wsk=tab;
 6
    printf("%d\n",*wsk);
    wsk+=9;
 8
     printf("%d\n",*wsk);
9
10
    wsk+=3;
11
    printf("%d\n",*wsk);
12
13
    // poniżej nie analizujemy
14
     unsigned char *wsk1=tab;
15 \Box for (i=0;i<20;i++){
         printf("%02d ",*wsk1++);
16
17
         if ((i+1)%4==0) printf("; ");
18
19
    getche();
20
     return 0;
21
```

```
#include <stdio.h>
    #include <conio.h>
 3 □ int main(){
     int i;
 4
 5
    unsigned int tab[20]={0,1,2,3,4,0,1,2,3,4,0,1,2,3,4,0,1,2,3,4};
    unsigned char *wsk=tab;
 6
    printf("%d\n",*wsk);
 8
    wsk+=9;
     printf("%d\n",*wsk);
9
10
    wsk+=3;
11
    printf("%d\n",*wsk);
12
13
    // poniżej nie analizujemy
14
     unsigned char *wsk1=tab;
15 \Box for (i=0;i<20;i++){
16
         printf("%02d ",*wsk1++);
17
         if ((i+1)%4==0) printf("; ");
18
19
    getche();
20
     return 0;
21
```

#include <stdio.h>

20

21

return 0;

```
#include <comio.h>
         3 \square int main(){
             int i;
         4
         5
            unsigned int tab[20]={0,1,2,3,4,0,1,2,3,4,0,1,2,3,4,0,1,2,3,4};
            unsigned char *wsk=tab;
         6
            printf("%d\n",*wsk);
            wsk+=9;
         8
         9
             printf("%d\n",*wsk);
        10
            wsk+=3;
        11
             printf("%d\n",*wsk);
        12
        13
            // poniżej nie analizujemy
        14
             unsigned char *wsk1=tab;
0
   00 00 00 ; 01 00 00 00 ; 02 00 00 00 ; 03 00 00 00 ; 04 00 00 00 ;
             gettile();
```

Koniec